

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/22/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201505
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201505.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. D. E., bytom E., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2012/23766/8735/OPČ-SSZ zo dňa 14.05.2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/156/2012-70 zo dňa 08.01.2014, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/156/2012-70 zo dňa 08.01.2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2012/23766/8735/OPČ-SSZ zo dňa 14.05.2012, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave č. BA/2012/02092/033905 zo dňa 27.02.2012, ktorým udelil predchádzajúci súhlas k rozviazaniu štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov medzi zamestnávateľom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a štátnym zamestnancom - žalobcom, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím.

Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca vykonával na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky v oddelení dokumentácie zločinov komunizmu od 3. júna 2002 prípravnú štátnu službu a od 26. mája 2004 stálu štátnu službu, konkrétne vykonával funkciu odborného radcu v odbore štátnej služby 1.02 Kancelárie predstaviteľa štátnej moci. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky rozhodnutím - Inštrukciou 6/2006 MS SR z 31. marca 2006 č. 4932/2006-33 dňom 1. apríla 2006 zrušilo Oddelenie pre dokumentáciu zločinov komunizmu. Správne orgány v konaní o predchádzajúcom súhlase k výpovedi žalobcu zo štátnozamestnaneckého pomeru skúmali, či zamestnávateľ mohol zaradiť žalobcu na iné vhodné štátnozamestnanecké miesto. Zamestnávateľ predložil listinné dôkazy o tom, že po zrušení Oddelenia pre dokumentáciu zločinov komunizmu od 1. apríla 2006 nemal v rezorte spravodlivosti vrátane krajských a okresných súdov, ako aj ostatných rezortov, k dispozícii také štátnozamestnanecké miesto, na ktoré by mohol byť žalobca zaradený do štátnej služby s prihliadnutím na jeho kvalifikáciu, odbornosť a najmä zdravotný stav. Krajský súd nepovažoval za

dôvodnú námietku žalobcu, že zo strany zamestnávateľa išlo pri hľadaní jeho ďalšieho zamestnaneckého uplatnenia, len o formálny prístup. Krajský súd nepovažoval za dôvodné ani tvrdenie žalobcu, že jeho zamestnávateľ mu svojou nečinnosťou zmaril pracovné uplatnenie na úrade Inšpektorátu práce Bratislava. List tohto úradu z 12. apríla 2010 nemožno považovať za záväzné vyjadrenie k dočasnému, resp. trvalému preloženiu žalobcu na výkon štátnej služby na Inšpektorát práce Bratislava v zmysle § 33 zákona o štátnej službe. Názor žalobcu, že medzi ním a týmto úradom bola uzavretá záväzná dohoda o preložení na výkon štátnej služby na Inšpektorát práce Bratislava, nie je ničím podložený. Samotný list z 12. apríla 2010 má len informatívny charakter o možnosti zaradenia na výkon štátnej služby po splnení podmienok uvedených v ust. § 33 zákona o štátnej službe.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namietal, že krajský súd sa nedôsledne zaoberal jeho námietkami, hlavne zmarením jeho iniciatívy Ministerstvom spravodlivosti SR vo veci, keď si našiel možnosť trvalého preloženia na iný služobný úrad - Inšpektorát práce Bratislava, kedy stačilo dať len súhlas vtedajšieho vedúceho služobného úradu Ministerstva spravodlivosti SR na uvoľnenie z Ministerstva spravodlivosti SR k trvalému preloženiu na Inšpektorát práce Bratislava.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že je potrebné ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca sa žalobou zo dňa 08.08.2012 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. AA/2012/23766/8735/OPČ-SSZ zo dňa 14.05.2012, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave č. BA/2012/02092/033905 zo dňa 27.02.2012, ktorým udelil predchádzajúci súhlas k rozviazaniu štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov medzi zamestnávateľom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a štátnym zamestnancom - žalobcom, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (Druhá hlava, Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250a O.s.p. žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Povinné právne zastúpenie je jednou z procesných podmienok v správnom súdnictve v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Povinné právne zastúpenie vyplýva z povahy správneho súdnictva, keďže sa v ňom preskúmava zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy a riešia sa prevažne právne otázky. Zmyslom a účelom povinného právneho zastúpenia je, aby sa žalobcovi, ktorý nemá právnické vzdelanie, dostalo kvalifikovanej právnej pomoci advokátom.

Najvyšší súd má za to, že v prejednávanej veci nejde o výnimku v druhej časti ustanovenia § 250a O.s.p. Keďže ide o odstrániteľnú podmienku konania, bolo povinnosťou krajského súdu sa pokúsiť nedostatok tejto podmienky odstrániť, t.j. vyzvať žalobcu na predloženie plnej moci na zastupovanie spolu s poučením o možnosti podľa § 30 O.s.p. a § 250d ods. 3 O.s.p.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/156/2012-70

zo dňa 08.01.2014 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.